

enthousiasme over stiltegebied tussen Noordwijk en Zandvoort

Strandreservaat als ongerepte natuur

DOOR ANTON DIEDRICH

NOORDWIJK/ZANDVOORT

Jelle van Dijk is blij. Erg blij. Het natuurreservaat op de grens van Noordwijk en Zandvoort lijkt er nu toch te komen. Van Dijk, natuurkenner van Noordwijk, voorman van de Vereniging voor Natuur- en Vogelbescherming en medeopsteller van het gemeentelijke natuurbeleid, kreeg vier jaar geleden het idee voor een stiltegebied voor zeehonden en vogels op een toch al rustig deel van de Nederlandse kust.

Op vakantie in Spanje zag hij het voor het eerst. Een stuk strand waar wandelaars via een informatiebord vriendelijk wordt gevraagd niet over het strand door te lopen, maar via een houten vlonder omhoog de duinen op te gaan. „Trimmers, moeders met kinderwagens, ze deden het allemaal braaf. Gewoon de beleefde vraag om even die kant op te lopen zodat je de vogels niet verstoort. En op vijftig meter afstand zaten inderdaad heel veel verschillende soorten vogels in alle rust.“ Ook in Duitsland, aan de Oostzeekust bij Kiel, nam Van Dijk een kijkje bij zo'n strandreservaat.

Waarom zou dat in Nederland niet kunnen, vroeg hij zich af. Daar kwam het idee vandaan voor een zonering van het Noordwijkse strand. Voor de boulevards het toerisme, dan een stukje sportrecreatie, verder noordwaarts wat meer wandelgebied. En vervolgens een paar honderd meter puur natuur. „De politiek reageerde heel enthousiast. CDA-fractievoorzitter Jan de Ridder maakte er meteen maar een kilometer van“, vertelt Van Dijk lachend. „Daar heb ik me uiteraard niet tegen verzet.“

Er zit schot in, merkt hij. Beweging die een hele tijd heeft

Meeuwen, een van de vogelsoorten die rust kunnen vinden in het reservaat.

FOTO DICK HOGEWONIN

stilgelegd: inmiddels drie jaar geleden nam de Noordwijkse gemeenteraad het plan aan, maar Waternet - de beheerder van de waterleidingduinen - zette het op een laag pitje. Nu doen ze weer volop mee. „In de waterleidingduinen zijn ze toch al heel terughoudend in het toestaan van recreatie“, zegt Van Dijk. „Je mag daar wandelen, maar honden en radio's zijn absoluut niet toegestaan.“

Het strandreservaat biedt de natuur een rustpunt. Van Dijk: „Ik ben gepensioneerd en begin elke dag met naar het strand gaan. Bijna dagelijks zie ik ergens een zeehond liggen. Die worden dan opgehaald, meegenomen, onderzocht, en als ze gezond zijn weer in zee gezet. Als je zo'n afgesloten stuk strand hebt, dan kunnen ze daar gewoon rustig blijven liggen.“ Ook voor vo-

gels is het goed: „Ze zitten er soms, een grote rijkdom aan zeevogels. De grote stern, de visdief, die zitten er met honderden. Ook heel veel meeuwen en de drieteenstrandloper. Maar zodra er mensen langs wandelen vliegen ze op. Dan moeten zenaar de Maasvlakte, waar een groot rustig gebied is, want verder hebben ze op hun trek aan de kust geen punt om bij te komen.“

Op Terschelling is het mislukt. Ook daar was een plan voor een strandreservaat, maar de bevolking wilde dat niet. Terschellingers vinden dat zij overal op hun eiland moeten mogen komen, vertelt Van Dijk. „Daarom stemde de gemeenteraad het af. Noordwijk en Zandvoort denken er gelukkig anders over.“

Het belangrijkste is dat honden worden geweerd, zegt hij. „Die zijn het ergste.“ De uitleg:

„Als je rustig in hetzelfde tempo langsloopt, blijven de vogels rustig zitten. Stop je plotseling, dan vliegen ze op. Het gaat om de onverwachte bewegingen, en honden maken die constant.“

Op de provinciegrens dwars over het strand tussen Noordwijk en Zandvoort komt geen prikkeldraad om de honden tegen te houden, zegt Van Dijk. De wandelaars die er komen, zijn allemaal natuurliefhebbers - anders loop je niet op zo'n afgelegen plek. Een informatiebord en een houten trap naar boven, dat zou de rust in het strandreservaat moeten kunnen garanderen.

De veranderingen kunnen snel gaan. „Vogels die er nu eventjes zitten, die blijven langer. Zeehonden ook. De natuur neemt er snel bezit van.“